

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinților români

Intră cuvântul Meu în grădina Mea de pe pământ. Amin.

O, Ierusalime, deschide-ți inima, deschide-o la cuvântul Meu, că vin cu fiii cei unși în grădină, vin la tine să te curăț ca pe o mlădiță care trebuie să aducă roadă multă, căci vai de mlădița care rămâne necurățată, că este în primejdie să fie lepădată din viță, lepădată de Tatăl. Vin să te îngrijesc, poporul Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, stau cu tine la masă de cuvânt, cu tine și cu sfinții Mei, poporul Meu.

O, bună este suferința, că ea îl face frumos pe om. Este câte un om care este plin de pace și de bucurie și de armonie înăuntrul său și în afara sa când Domnul îi trimite câte o suferință, când Tatăl îi curăță ce are de curățat de pe el. O, și este iarăși câte unul care este plin de tristețe și de deznădejde când Tatăl Se apropie de el ca să-l apropie la sânul Său de Tată prin suferința cea care-l spală pe om de tot ce-l depărtează de Dumnezeu. Nu tot omul care suferă Îl are pe Hristos pe chipul său. Cel plin de Hristos are în suferință și după suferință lumină în priviri, e mai luminos decât ceilalți oameni, căci cel ce suferă o isprăvește cu păcatul și are semnul Fiului Omului pe creștetul său, crucea suferinței, care conduce pe om spre înviere și spre bucurie și spre biruință.

Am venit la tine, poporul Meu, și te-am întrebat să-Mi spui ce lucrare are părerea de rău și pocăința. Cine Mi-a răspuns la întrebarea aceasta? Cine va răspunde la întrebarea Domnului? Acest răspuns trebuie dat ca să fie lucrat de cei ce nu știu lucrarea părerii de rău și a pocăinței. Cel ce știe să lucreze această lucrare, acela se bucură în suferințele și în ispitele trimise de Tatăl, căci apostolul Iacov a spus: *«Bucurie mare să socotiți felurile ispite în care cădeți, ca să fiți desăvârșiți»*. Cine fuge de lucru spre desăvârșire, acela urăște suferința și nu stă la curățat ca mlădița cea fragedă pe care Tatăl o curăță ca să aducă roadă apoi.

O, Israele, o, popor hrănit cu cerul, mare este înțelepciunea dragostei, mare între lucrările înțelepciunii. Cel ce o are pe aceasta are lumină pe față și pe suflet, și nu fuge de suferință, nu fuge de curățire, nu fuge de stăpânul său. Părerea de rău pentru cele ce sunt de curățat și pocăința pentru ele îl păzește pe om de o altfel de suferință. Un așa om așteaptă brațul stăpânului care să-l curețe ca pe mlădița cea care rămâne în viță, ca mai multă roadă să aducă. Înțelepciunea dragostei este bucuria lângă Dumnezeu. Ea îl face pe om să stea în brațele Domnului și să se lase în mâna Domnului, Care-l duce spre biruință și spre bucuria învierii, căci Eu așa am spus la ai Mei: *«Întristarea voastră se va preface în bucurie»*. Întristarea cea pentru înțeleptire este darul dragostei de Dumnezeu. Vai de omul care are lipsă de darul acesta, căci Scripturile așa spun: *«Dacă nu am dragoste, nimic nu sunt»*.

O, dacă te-aș întreba să-Mi răspunzi, poporul Meu, ce este dragostea și ce face ea din creștin, oare, ai vrea tu să-Mi răspunzi? Oare, ai ști să-Mi răspunzi? O, Israele, nu știu fiii tăi să dea acest răspuns, că dacă ar ști, ar avea priviri luminoase, ca privirea omului care a suferit după Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Scriptura Duhului Sfânt spune că dacă ar avea omul toate darurile, și de și-ar da toată averea la sărmani, și de și-ar da chiar trupul său să fie ars, dacă n-are dragoste, nu este nimic omul. Dar ce este dragostea dacă nu sunt dragoste acestea toate? Omul știe că acestea sunt dragostea, dar iată că omul care are dragoste este acela care rabdă îndelung spre înțeleptire ca un fiu al Domnului, suferind și crezând și nădăjduind și răbdând, că aceasta este lucrarea omului dragostei care trăiește în veci. Proorociile și darurile și limbile și știința, toate vor înceta, dar dragostea este mare peste toate, și rămâne veșnică, dimpreună cu omul care o are.

Omul care lucrează cu inima sa pizmă și trufie și laudă de sine și necuviință și mânie și gând rău și iubire de sine, acela nu are dragoste, căci dragostea este cea care rabdă în om cu bucurie spre înțeleptire. Cel înțelept care cade în felurite ispite și încercări, acela înțelege mâna Stăpânului Care-Și curăță mlădița Sa spre rodire. Iar cel posomorât în încercări, ba chiar și în neîncercări, acela nu are dragoste în inimă și pe față și în priviri.

Poporul Meu, a sunat trâmbița Mea peste tine și ți-a spus că cei ce nu ascultă nu iau învățătură, și se ascund în ei și nu ascultă, și se cunosc numai cât te uiți la ei. Aceia nu au școala înțelepciunii dragostei; aceia sar în sus dacă umbli în ei să-i cureți de neascultare și de iubire de sine să-i cureți. Cel ce se iubește pe sine nu ia învățătură, nu trage cu învățătorul, nu are umilință, și se cunoaște că nu are, numai cât te uiți la el.

O, cât de mult aș voi să te am la școala înțelepciunii dragostei, Israele, că puțini din tine am la această învățătură, puțini de tot, poporul Meu. Eu te numesc poporul Meu ca să fii, dar aceasta trebuie să voiești tu, nu Eu. Aud, fiule, că-Mi spui mereu: „*Ajută-mă, Doamne!*“. Cu ce să te mai ajut Eu pe tine, oare? Ce am avut și nu ți-am dat ție, poporul Meu? Cu ce, oare, să te mai ajut când Îmi ceri să te ajut? Cel ce zice așa nu ia ajutorul Meu, și de aceea nu-l are și de aceea îl cere.

O, Israele, sunt deznădăjduiți copiii Mei cei din grădină și nu mai știu aceștia ce să mai facă peste tine. Eu le-am spus că nu ai putere fiindcă nu ai dragoste. Eu le-am spus că nu iei pe Domnul când Îl iei, căci cei ce Îl iau, Îl au și Îl dau și au de toate și dau tuturor fără de vreme.

O, poporul Meu, slăbește călăuza ta în fața ta. Călăuza te pune la probă în toate felurile ca să dovedească pe cele dinăuntru ale tale, dar tu te ascunzi de Duhul Sfânt. Călăuza îți spune cine ești și ce ai în tine, și dacă spui că nu, te face să scoți la iveală cele ce ai în tine, și tu chinui călăuza ta, poporul Meu. Nu mai este duh calm în călăuza ta, Israele. O, dacă tu numai deznădejde îi aduci, numai dezvinovățirea ta i-o dai! O, tu n-ai atenție la mers, tu n-ai bărbăție, poporul Meu, și nici nu ești în stare să te umilești și să te pleci spre înțeleptire, că ești mândru, fiule, și nu te pleci. Mândria ta nu te lasă să știi că nu ești în stare, dar nimeni nu ajunge în stare de ceva bun pentru cer decât dacă ia ca să învețe, și să aibă apoi. O, e păcat, de lucrarea ta cea plină de greșale, e păcat să sufere călăuza ta, Israele. E păcat s-o chinuiești și s-o slăbești. E păcat să stai în împrăștiere. E păcat să zici că ai iubire și apoi să nu ai. E păcat, Israele. O, fiule slab, e păcat să te crezi că ești în stare și să nu fii. Dacă cei de lângă tine nu au folos duhovnicesc în urma ta, e păcat să te crezi în stare că poți. Cel ce poate a învățat să poată, și apoi a putut, dar cel ce n-a stat la învățat și la curățat, ce să poată unul ca acela? Acela nu știe să vină la Domnul și n-a învățat drumul venirii. O, cel ce nu iubește suferința, acela fuge de ea și nu învață drumul spre Dumnezeu. Dar Eu vin să-i învăț înțelepciunea dragostei pe cei ce ascultă, pe cei ce stau pe drumul Meu trăind întru Mine.

Israele, Israele, cine este cel ce trăiește întru Mine? Cine, fiule Israele? Cel ce este fiu al Meu trăiește întru Mine și Mă primește spre înțeleptire și Mă cunoaște când vin la el cu înțelepciunea dragostei. Cel ce se crede mai desăvârșit decât altul sau decât alții, acela nu este fiul lui Dumnezeu, dar cel ce dovedește că are pe Dumnezeu în el, acela este fiul Domnului și aduce Domnului rod din rod. Israele, Israele, ce este rodul întru Hristos? Arată-Mi rodul tău, fiule, și spune-Mi care este. Israele, nu fi fățarnic că Mă ai și că Mă iei, căci cine Mă are Mă dă și se dă întru lucrare duhovnicească.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, am zis vouă că n-ați dat poporului putere să ia de la Mine și să fie viu. Puterea înseamnă cuvântul Meu din voi, dar puterea dacă nu-și găsește loc în ascultarea creștinului, slăbește puterea cuvântului. Dați celor ce ascultă, dați cuvântul dragostei de Dumnezeu. Învățați pe cei ce ascultă în Israel, învățați-i și deprindeți-i cu dragostea de Dumnezeu, iar pe cei ce nu ascultă nu-i mai învățați.

O, dar nu știe Israel ce înseamnă să asculte. Ascultarea înseamnă să nu uiți ce ai de făcut, fiule. Ascultarea înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu și să se vadă că-L iubești, și așa să-l iubești

pe aproapele. Să se vadă că-L ascuți pe Dumnezeu, și așa să-l iubești pe aproapele. O, tu zici în sinea ta că ascuți și că iubești pe Dumnezeu. Dar de ce slăbește în fața ta călăuza ta? Cel curat și ascultător îl întărește pe cel cu straja, pe cel ce învață pe fiii Domnului; îl întărește, nu-l slăbește.

Fiilor, fiilor, măi fiilor, luați în voi umilința, că fără ea veți păși în gol și de acum înainte. Lăsați călăuza să se uite la voi, lăsați-o să vă vadă, lăsați-o să vă spună ce este cu voi, lăsați-o și nu tăgăduiți, căci duhul tăgăduirii Mă face să slăbesc și Eu între voi, dară cei din trup care sunt între voi cu Duhul Meu Cel sfânt în ei! Lăsați pe Duhul Sfânt să vadă și să grăiască și să înfăptuiască în voi. Nu vorbiți cu Duhul Sfânt ca și cu omul. Nu lua de la om, Israele. Ia de la Duhul Sfânt prin călăuză dacă vrei de la Duhul Sfânt, iar dacă vrei de la om, îți pierzi vremea ca și până acum. Fii atent că Duhul Sfânt nu este pământesc ca să vorbești în numele Duhului Sfânt cele pământești din tine. Fii atent, Israele, fii atent! Amin, amin, amin.

Fiilor din grădină, cercetați ce este în Israel; cercetați ce se lucrează și de cine se lucrează, și lăsați la cârmă în cetăți numai o cârmă, căci cetatea cu mulți cârmuitori se prăbușește. Una este lucrătorul, și alta este cârmuitorul care-ți spune ce să faci, Israele, dar nu mai ispiti cârmuitorul, că dacă faci așa, ție nu-ți mai dau prin el. Dacă vrei să iei de la Mine, ia de la Mine prin om, nu lua de la om. Nu fi fățarnic, fiule slab în cele bune, dar iscusit în cele ale fățarniciei. Dacă tu te ascunzi să nu te vadă omul cu cele ce faci tu, cu cele ce ai tu în tine, du-te de la Mine, fiule care trăiești așa lângă această lucrare de Duh Sfânt. Israele, Israele, fă-te Israel, Israele. Învață de la Mine ce înseamnă poporul Israel înaintea Mea, și nu sta fără această haină la această masă de praznic a venirii Mele a doua oară pe pământ. Cel ce tace nu este de la această masă și intră pe furiș și fără haină.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, strângeți cele sfinte, și păstrați-le pentru cei adevărați cu inima și cu duhul și cu credința și cu fapta și cu dragostea lor de Dumnezeu. Eu nu am putere în cei ușuratici care nici până acum n-au învățat ce este Dumnezeu în omul cel unit cu Dumnezeu.

Iar voi, păstori ai Domnului, cercetați povara cea din spatele măgărușilor, și nu lăsați trupuri goale în spinarea celor cu spinare, că e păcat, tată. Poporul Meu de azi trebuie să fie adevărat poporul Israel. Amin. Am coborât în cartea lui Verginica, dar ea a fost martorul Meu din cer pentru cele ce Eu am adus azi pentru Israel.

O, Verginico, am coborât pe calea cărții tale, căci am învățat îndeosebi pe Israel cel care ascultă. O, Verginico, e grea povara celor ce au de purtat pe Israel spre cer.

– O, e grea, Doamne, că Israel se lasă povară. Israel vrea să-i fie lui dulce și bine cu Tine, nu vrea să-Ți fie Ție dulce cu el. Trebuie să vedem cine este Israel în Israel, și cine nu este Israel în Israel. Trebuie să vedem, Doamne, și vom vedea, căci ochiul cel ceresc este atotvăzătorul. Amin.

O, Israele care ești Israel, israelește-te desăvârșit, că Domnul Dumnezeuul tău este desăvârșit. O, Israele care nu ești Israel în Israel, înțelepțește-te cu cele de la Dumnezeu dacă vrei să găsești taina lui Dumnezeu în tine, căci Israel este poporul Domnului, și este taina lui Dumnezeu, și este semn peste pământ.

Fiilor, fiilor ascultători în Israel, fiți semn spre cer unii pentru alții și uitați-vă la cel de la cârmă ca să înțelegeți și să fiți semn. Cei înțelepți se înțeleg și lucrează aceeași lucrare și sunt toți una în Hristos. Amin, amin, amin.

– O, Verginica Mea, ce taină mare ai învățat tu acum pe Israel! Cei înțelepți se înțeleg și lucrează toți aceeași lucrare și sunt toți una în Hristos. Cei înțelepți au același cuvânt toți, și se cunosc că au. Amin.

Israele, o, Israele, cuvântul Meu este înțelepciune și este pentru cei înțelepți. Cei înțelepți învață de la Mine, iar cei ce nu învață de la Mine nu sunt înțelepți, și se cunosc că nu sunt. O, Israele, învață, fiule. Începe-ți mereu învățătura cu înțelepciunea dragostei, că până nu știe omul ce este dragostea, nu o poate avea pe ea. Ea trebuie știută pe dinafară, pe de rost, că altfel ea nu

se trăiește. Israele, așează-te mereu în înțelepciunea dragostei, ca să fii poporul Meu cel adevărat.
Amin, amin, amin.

08/21-06-1998